

Poselstwo piąte

Wojna z Amalekitami

Wersety biblijne: 1 Sm 15; Wj 17:8–13; Ga 5:16–17, 24.

I. Piętnasty rozdział Pierwszej Księgi Samuela to relacja o nieposłuszeństwie, jakie okazał Saul, kiedy podbijał Amalekitów:

- A. Pokonał on wroga, ale całkowicie był nieposłuszny Bogu – w. 7–9.
- B. Tutaj Saul został całkowicie i gruntownie obnażony, a potem odstąpił od niego Bóg, a także Samuel – w. 14–26.
- C. Ten rozdział zawiera lekcję, która jest dla nas dzisiaj ważna.

II. W typologii Amalekici oznaczają upadłe ciało – upadłego człowieka – Wj 17:8–16:

- A. Amalek, upadłe ciało, jest głównym wrogiem, który przeszkadza nam w podążaniu za Panem – w. 8; Pwt 25:17–18:
 - 1. Imię „Amalek” znaczy „wojowniczy”, co wskazuje, że upadłe ciało jest wojownicze, niszczycielskie i kłopotliwe.
 - 2. Największym niszczycielem życia chrześcijańskiego jest upadłe ciało – 1 P 2:11.
 - 3. To, że Bóg prowadzi ustawiczną wojnę z Amalekiem, objawia, iż nienawidzi upadłego ciała i pragnie je wytępić – Wj 17:16; Ga 5:17.
- B. Upadłe ciało oznacza ogół upadłego starego człowieka, naszą całą upadłą istotę – Rdz 6:3; Rz 7:18a; Ga 2:16:
 - 1. Upadłe ciało to przejawianie swoim życiem starego człowieka i wyrażanie go – Rz 6:6.
 - 2. Upadłe ciało jest wrogością przeciw Bogu, nie jest poddane prawu Bożemu ani nie jest w stanie mu się poddać – 8:7.
- C. Upadłe ciało jest obozem Bożego wroga i stanowi największą bazę jego działań – Ga 5:19–21:
 - 1. W całym wszechświecie jedynym Bożym wrogiem, w sensie praktycznym, jest nie szatan, lecz upadłe ciało – Rz 8:7.
 - 2. Upadłe ciało, upadły człowiek, jest całkowicie jedno z szatanem, który używa go do walki z Bogiem – Mt 16:23; Ga 5:17.
 - 3. Upadłe ciało to pierwszy spośród naszych wrogów, który przewodzi grzechowi, światu i szatanowi w walce przeciw nam – Rz 8:3.
 - 4. Bóg nienawidzi upadłego ciała tak samo jak nienawidzi szatana i chce je zniszczyć tak samo, jak chce zniszczyć szatana – Wj 17:16; Pwt 25:17–19; 1 Sm 15:2–3.
- D. Amalek podniósł rękę przeciwko tronowi Pana – Wj 17:16; 1 Sm 15:22–23:
 - 1. Amalek próbował obalić Boży tron, tak jak niegdyś szatan – Wj 17:8, 16.
 - 2. Podobnie jak szatan upadłe ciało sprzeciwia się Bożej władzy – Iz 14:12–14:
 - a. Ciało buntuje się przeciwko Bogu i Jego tronowi.
 - b. Sprzeciwia się wszystkiemu, co Bóg robi w swoich rządach.

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE PIERWSZEJ I DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA

3. Nasze upadłe ciało jest wrogiem Bożej władzy i buntuje się przeciwko Bożemu zarządzaniu związanemu z Jego rządami:
 - a. Upadłe ciało jest obrzydliwe, ponieważ sprzeciwia się Bożemu tronowi, zarządzaniu i planowi — Obj 4:2; 5:6; Ef 3:11.
 - b. Każdy aspekt naszego upadłego ciała, czy to dobry czy zły, jest wrogiem Bożej władzy.
 - c. Cokolwiek pochodzi z upadłego ciała, sprzeciwia się Bożemu tronowi; użyje tego szatan, przebiegły Boży wróg, by przeszkodzić w wykonaniu Bożego zamysłu — 2 Kor 2:11.

- E. Upadłe ciało stoi w przeciwieństwie do godności królewskiej:
1. Tam, gdzie jest upadłe ciało, nie może być Bożego królestwa.
 2. Dlatego, żeby mogło przyjść Boże królestwo, musimy gruntownie rozprawić się z upadłym ciałem.

III. W Pierwszej Księdze Samuela 15:2 Jahwe oświadczył, że ukarze Amalekitów za to, co uczynili Izraelowi, kiedy z nim walczyli:

- A. Amalek walczył z dziećmi Izraela, kiedy odbywały one wędrówkę, by osiągnąć Boży cel — Wj 17:8–16; 1 Sm 15:2–3:
1. W trakcie wojny z Amalekiem, opisaną w Księdze Wyjścia 17:8–16, Mojżesz stał na szczycie wzgórza z laską Bożą w ręku, a Jozue poszedł z tymi, których wybrał, by walczyć z Amalekiem i go pokonać.
 2. Kiedy Jozue walczył, Mojżesz się modlił.
 3. Po pokonaniu Amaleka przez Jozuego Bóg oświadczył, że „wojna jest między Jahwe a Amalekitami z pokolenia w pokolenie” (w. 16); to pokazuje, z jaką powagą Bóg odnosił się do przeskody, jaką stanowili Amalekici.
- B. Księga Wyjścia 17:8–13 pokazuje nam, jak walczyć z Amalekiem:
1. Walczymy z Amalekiem przez wstawiającego się Chrystusa i walczącego Ducha — Rz 8:34; Hbr 7:25; Ga 5:17:
 - a. Na szczycie góry Mojżesz trzymał rękę w górze, co w formie typu przedstawia Chrystusa wyniesionego na niebiosa, który wstawia się w niebiosach — Wj 17:9, 11.
 - b. Jozue walczący z Amalekiem przedstawia w formie typu zamieszkującego Ducha, który walczy z upadłym ciałem — w. 9, 13.
 - c. Musimy trwać w związku z wstawiającym się Chrystusem, żeby współpracować z walczącym Duchem — Kol 3:1–3, 5; Rz 8:34, 13; Ga 5:24, 17.
 2. Prowadząc bitwę z Amalekiem, musimy współpracować z Panem za sprawą modlitwy i uśmiercania upadłego ciała — Łk 18:1; 1 Tes 5:17; Rz 8:13; Ga 5:24:
 - a. Kiedy się modlimy, jesteśmy jedno z wstawiającym się Chrystusem — Rz 8:34.
 - b. Kiedy uśmiercamy upadłe ciało, jesteśmy jedno z walczącym Duchem — Ga 5:17.

- c. Z jednej strony, musimy się modlić razem z Chrystusem; z drugiej, musimy zabijać upadłe ciało przez walczącego Ducha – w. 24.
- d. Za krzyżowanie starego człowieka odpowiada Bóg; za krzyżowanie upadłego ciała odpowiadamy my – Rz 6:6; 8:13; Ga 5:24.

IV. Bóg rozkazał Saulowi pobić Amalekitów i doszczętnie zniszczyć wszystko, co do nich należy, i nie litować się nad nimi, ale on nie posłuchał rozkazu Jahwe – 1 Sm 15:3-9:

- A. Saul zabił Amalekitów, ale ulitował się nad królem Agagiem i tym, co najlepsze z owiec, wołów, tłustych zwierząt, baranów, oraz wszystkim, co było dobre – w. 7-9.
- B. To, że Saul i lud oszczędzili najlepsze rzeczy, które powinni byli doszczętnie zniszczyć, obrazuje to, iż z perspektywy doświadczenia cenimy dobre aspekty swojego upadłego ciała, naturalnego życia i nie chcemy ich niszczyć:
 - 1. Wszystko, co robimy w oddzieleniu od Bożej łaski i nie zależąc od Niego ani nie ufając Mu, pochodzi z upadłego ciała – Flp 3:3-4.
 - 2. Każdy aspekt upadłego ciała, czy dobry czy zły, sprzeciwia się łasce i Bożemu królestwu oraz powstrzymuje nas przed radością z Chrystusem; dlatego musimy nienawidzić każdego aspektu upadłego ciała i kategorycznie chcieć zniszczyć to ciało – Rz 8:13; Ga 3:3; 5:2-4.
- C. Bóg nie chciał, żeby Saul na ofiarę dla Niego wziął to, co najlepsze z bydła – 1 Sm 15:15:
 - 1. Wszystko, co przynosimy i ofiarowujemy Bogu, a co ma swoje źródło w upadłym ciele, jest złem w Jego oczach – w. 19.
 - 2. Ofiarowanie Bogu czegoś według własnej woli to działanie aroganckie i grzeszne – Rdz 4:5; Mt 7:22-23.

V. Czynienie dobra według własnej woli jest tak naprawdę aktem buntu przeciwko Bożemu tronowi i Jego ekonomii – 1 Sm 15:22-23; Wj 17:16:

- A. Nieposłuszeństwo okazane przez Saula obnażyło to, że buntował się on przeciwko Bogu i był Jego wrogiem – 1 Sm 22:17.
- B. Saul był całkowicie zbuntowany przeciwko Bogu; nie był w ogóle podporządkowany Bogu ani nie obierał Go za swojego Króla i Głowę.
- C. Był ukonstytuowany buntem, co jest równie złe jak oddawanie czci bożkom – 15:23.
- D. To, co uczynił Saul, było równie złe jak kontakt ze złym duchem w celu wykonania zamiaru owego ducha, a nie Boga – w. 23.
- E. Wszelki przejaw buntu to kwestia arogancji, tego, że ośmielamy się wykonać coś bez Boga.

VI. Saul utracił godność królewską, ponieważ nie zniszczył doszczętnie Amaleka – w. 26, 28:

STUDIUM KRYSTALIZUJĄCE PIERWSZEJ I DRUGIEJ KSIĘGI SAMUELA

- A. Jeśli nie będziemy kategorycznie rozprawiali się z upadłym ciałem, to podobnie jak Saul utracimy naszą godność królewską – 1 P 2:9; Obj 1:6; 5:10.
- B. Relacja na temat nieposłuszeństwa Saula powinna być dla nas przestrożą, byśmy w królestwie Bożym nie robili niczego za pomocą upadłego ciała; we wszystkim musimy krzyżować upadłe ciało i wiernie ćwiczyć swego ducha, żeby podążać za Panem, który jest życiodajnym, zwieńczonym Duchem zamieszkującym w naszym duchu i który jest z nami jedno – 1 Kor 15:45; 6:17; 2 Tm 4:22; Ga 5:16, 25.
- C. Kiedy Amalek zostaje pokonany, natychmiast nastaje królestwo – Wj 18:1–26:
 - 1. Królestwo Boże oznacza Bożą władzę, za pośrednictwem której wszystko zostaje poddane Bogu – Mk 1:15; J 3:3, 5; Obj 11:15; 12:10; Dn 2:44.
 - 2. Ponieważ upadłe ciało stoi w przeciwieństwie do królestwa, zanim nadejdzie królestwo Boże, należy się gruntownie uporać z upadłym ciałem – 1 Kor 6:9–10; Ef 5:5.
- D. Jeśli podążymy za Pańskim słowem i doszczętnie zniszczymy upadłe ciało oraz będziemy żyć i postępować według ducha, będziemy mieli godność królewską i będziemy w Bożym królestwie – Rz 8:4; 14:17; Ga 5:19–21; 2 P 1:5–11.